

Sakar torsuk / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 22 январа, 2025

Sakar torsuk / hekaýa

SAKAR TORSUK

Meniň bir guragyryly dostum bar. Ine, şoňa tebipler «Torsugyň ýagyny çalsaň, aýrylyşar» diýipdirler. O-da gelip, maňa ýalbarmak-ýalbardy:

–Guragyry meni büküp taşlady, sen maňa çyn dost bolsaň, torsuk awlap ber! –diýip boýun etdi.

–Bolýar, bileje gideli, hem-ä howaň täzelener, hemem awlan torsugymyzy şol ýeriň özünde gaýnadyp, ýagyny alyp gaýdarys –diýdim.

–Wah, men uzak ýöräp bilmesem näme?! –diýip, ol ör-gökden geldi.

Men oňa:

–Eşege mündüripjik äkidip getirerin –diýemsoň ylalaşdy.

Aw goşumyzy tükelläp, herimiz bir eşege münüp ýola düşdük.

Torsugyň suw guşlarynyň höwürtleýän ýalpak suwly ýerlerine golaýda hin gazynyp ýaşaýandygyny, guşlaryň ýumurtgasydyr çagasy, syçan, alaka, gurbaga tutup iýmitlenýändigini bilýärdim. Şonuň üçinem kanal suwunyň gaçyp, ýalpak köljagazlar emele getiren ýerlerine baryp, ýük ýazdyrdyk.

Ot ýakyp, çay gaýnadynyp içdik, nepesimizi düzledik. Onsoň, köljagazlaryň gamyşly, hyşaly her ýer-her ýerräkde ýylgynly, toraňnyly kenaryny aýlanmaga gitdik.

Kölüň suwunyň tolkunýandygyny görüp: «Bu nämekä?» diýip, anygyna ýetmek üçin tolkunyň turýan ýerine tarap yöredik. Hyşalaryň, gamyşlaryň arasyndan ätiýaçly ätläp barşymyza, birdenem öňümüzde kölüň öwrüm edýän ýeri peýda boldy. Şol ýerde bolsa ullakan hem bijaý semiz torsugyň gurbaga tutmak bilen başagaýdygyna gözümüz düşdi. Suwy tolkundyrýan-da şol ekeni. Dostumyň janly-jandarlara beletligi pes bolandygy üçin, oňa ýuwaşjadan «Han-ha, torsuk!» diýip, tumşugy alabeder

zolakly jandary görkezdim.

Gurbaga gözlemek bilen başagaý sakar torsuk biziň duran ýerimize barha golaýlaýardy. Indi onuň gulaklarynyň ujunyňdyr guýrugynyň hem akja zolaklydygyny, gözleriniň aladan birgeňsi gyýajadygyny-da oňat saýgarmak bolýardy. Görnüşi sadalaçdy. Popuşja çaga oýnawajyny ýadyňa salýardy.

Men dostumyň haýyşynyň aňsatja bitjekdigine-hä begenip, şeýle geňje jandary atmaly boljagyma-da gynanyp, torsugy nyşana aldym.

Onýança-da, dostum maňa «Atma!» diýip, eli bilen yşarat etdi. Awçy bolamsoň, aw keýpine gyzygyp, barybir atar öýtdümi-nämemi, elindäki taýagy gurbaga gözlemek bilen başagaý torsuga tarap dazyrdadyp zyňdy. Garaşylmadyk hüjüme zähresi ýarylan torsuk göwresine gelişmeýän çalasyňlyk bilen, kölüň suwuny şalpyldadyp aýagaladygyna gaçyp ugrady.

Ep-esli aralyga baransoň aýak çekdi-de, özüne hüjüm edeniň nämedigine göz ýetirmekçi bolýan ýaly yzyna äňetdi. Bizi görüp tisginip, hyşşadyr gamyşlaryň arasynda gözden ýitdi.

–Nät diň-äý? –diýip, men dostumyň bu bolşuna düşünmän başymy ýaýkadym.

–Atmaga dözer ýaly däl! Beýdip guragyry bejerenden, oňajak –diýip, ol müýnli ýylgyrды.

Hemra ŞIROW.

Hekaýalar